

2 Tänkandet som före språket

Idag gick jag vilse på vägen hit till kontoret. Det är mycket varmt, skall bli 39 grader och jag gick bara på måfå. Så småningom kände jag igen Centrumkomplexet men det var ändå länge om innan jag hittade hit. Jag försökte att känna igen hur jag gått tidigare men det fungerade inte eftersom jag kom fel från början. Alla skyltarna var på thailändska så jag hade ingen nytta av dem. Jag letade mig fram via bakgårdar och taksuggade gångar bara med en aning om riktningen tills jag kände igen den röda färgen på byggnaden och förstod att jag kommit fram bakom lärarutbildningens cafeteria. Jag tänkte nästan ingenting språkligt ändå måste jag ha tänkt, med kroppen. Jag följde bara en riktning på den väg som jag kunde komma fram på. Jacques Lacan sa någon gång – det var vid en föreläsning i Boston (Roudinesco 1993) – att han ibland tänkte med tårna, vilket fick Noam Chomsky – lingvisten - att lämna lokalen, övertygad om att Lacan var galen. Lacan menade visserligen att språket var där, omedvetet men redan Ludwig Feuerbach (1843) pratade också om att tänka med kroppen, med foten.

Jag kom rätt genom att tänka med hela kroppen, mest med fötterna!